

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.493/2011/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat**a (1145 Budapest, Róna utca 135.) alperes ellen kárpótlási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. november 19. napján kelt 14.K.21.787/2010/4. számú ítélete ellen a felperes 9. sorszám alatt bejelentett és Kf.6. sorszám alatt megerősített fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperest szüleivel és testvéreivel 1944. november 2-án ... deportálták, ahonnan 1945. márciusában a gyerekek és a édesanyjuk tértek csak vissza akkori lakóhelyükre Az édesapja, néhai ... ismeretlen körülmények között vesztette életét, a Devecseri Járásbíróság Pk.50.520/1964/6. számú végzésével 1945. június 15. napjával holtta nyilvánította. A sérelmet szenvedett túlélő házastársa személyi kárpótlás iránti kérelmének az alperes jogelődje 22-7447652-442530/6-1994 számú határozatával helyt adott, majd az igénylő 1994. február 15-én bekövetkezett halála miatt a hagyaték tárgyát képező kárpótlást a sérelmet szenvedett gyermekeinek, köztük a felperesnek adta ki.

A felperes édesapja és édesanyja deportálása miatt személyi kárpótlási kérelmet terjesztett elő, amelyet az alperes néhai ... sérelmet szenvedett vonatkozásában

5614752-1 számú, néhai ... sérelmet szenvedett vonatkozásában 5615986-1 számú határozatával elutasított. Döntésének indokát néhai ... illetően az képezte, hogy az örökös újabb kárpótlásra nem jogosult, mert a túlélő házastárs jogán járó kárpótlást az igénylő halála miatt gyermekei megkapták, míg néhai ... vonatkozásában döntését azzal indokolta, hogy az elszenvedett sérelem nem tartozik az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitásáról és a kárpótlás lezárásáról szóló 2006. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Kpt.II.) 1. §-ában meghatározott kárpótlásra jogosító esetek közé.

A felperes által előterjesztett, az alperes mindkét határozatának megváltoztatására és személyi kárpótlás nyújtására vonatkozó keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, megállapította, hogy az eljárás illetékmentes. A kárpótlásra jogosultak körének törvényi szabályozása ismertetése mellett döntését arra alapította, hogy néhai ... szabadságelvonása miatt a túlélő házastárs nyújtott be személyi kárpótlás iránti kérelmet, a kárpótlást az igénylő 1994. február 15-én bekövetkezett halála miatt gyermekei, köztük a felperes megkapták, önálló igény benyújtásra édesapja életvesztése miatt a felperes nem jogosult. Néhai ... szabadságelvonása miatt pedig azért nem jogosult kárpótlásra, mert a Kpt.II. szabadságelvonás jogcímén egyetlen esetben - a második világháború alatt (1941. június 27-től 1945. május 9.) faji, vallási, vagy politikai okból teljesített munkaszolgálatért teszi lehetővé a személyi kárpótlás nyújtását. A felperes édesanyja nem volt munkaszolgálatos, így utána személyi kárpótlás nem jár. Megjegyezte, hogy a felperes keresetében vagyoni kárpótlás megállapítását is kérte, de az erre vonatkozó igénybejelentő lapot nem töltötte ki, így erről az alperes nem is határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak megváltoztatása és személyi kárpótlás nyújtása iránt a felperes élt fellebbezéssel, amelyben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe személyi körülményeit, azt, hogy saját jogán 28.200 forint nyugdíjjal rendelkezik, felesége nyugdíja 17.500 forintot tesz ki, egyéb anyagi forrásuk nincs, gyakori betegségei miatt gyakran szorul orvosi ellátásra és kórházi ápolásra, így a kárpótlási összeg folyósítása létfenntartását is szolgálná.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kárpótlásra vonatkozó jogszabályok helyes alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy az alperes mindkét határozata megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek, eljárása során sem eljárásjogi, sem anyagi jogi jogszabályt nem sértett. Kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla is egyetért, ezért nem ismétli.

A fellebbezés kapcsán kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Kpt.II. három esetben engedte meg a határidők ismételt megnyitását. Ezek közül kettő az élet elvesztéséért járó kárpótlásra vonatkozott, egy pedig a szabadságelvonásért járó

kárpótlásra. A felperes szabadságelvonás sérelme miatt kívánt igényt érvényesíteni. Nem nyílt meg minden, a Kpt.-ben szabályozott szabadságelvonásra vonatkozóan a kérelem benyújtásának lehetősége, egyedül és kizárólag - mint azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg - a II. világháború alatt (1941. június 27.-1945. május 9.) faji, vallási vagy politikai okból teljesített munkaszolgálat esetében volt lehetőség a kérelem előterjesztésére, a felperes által igényelt jogcímen nem. Édesapja, néhai ... szabadságelvonása miatt az elsőfokú bíróság által helyesen idézett, az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló 1992. évi XXXII. törvény 5. § (1) bekezdése értelmében kárpótlásra az életben lévő sérelmet szenvedett, halála esetén az jogosult, aki a szabadságelvonás idején és a sérelmet szenvedett halálakor vele házasságban élt, (túlélő házastárs). Az igényjogosult túlélő házastárs időközi életvesztése folytán a hagyaték tárgyát képező kárpótlás az öröklés szabályai szerint leszármazói (a felperes és testvérei) között oszlott meg. A felperes saját jogán, mint leszármazó nem volt jogosult ilyen jogcímen kárpótlás előterjesztésére. Ez okból néhai édesanyja sérelme miatt sem igényelhetett kárpótlást.

Törvényi előfeltételek hiányában sem az első, sem a másodfokú bíróság nem gyakorolhatott méltányosságot, a felperes és családjának nehéz anyagi helyzete, létfenntartásuk nehézségei nem tették lehetővé a kárpótlás törvényi szabályozása ellenében kárpótlás nyújtását.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes részére a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálat 231628-5/2011 számú határozatával pártfogó ügyvédet rendelt ki. A másodfokú bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díja a felperest terheli. Ez a felperes számára fizetési kötelezettséget nem jelent, mivel a kirendelő végzés értelmében ez esetben a díjat az állam viseli, mértékéről a Szolgálat külön határozatban rendelkezik.

A fellebbezési eljárásban az alperesnek másodfokú perköltsége nem merült fel, ezért arról a másodfokú bíróságnak a Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében nem kellett rendelkeznie.

Az eljárás a Kpt. 15. § (2) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) kezdésének k) pontja alapján illetékmentes. Mindazokban az esetekben, amikor törvény mondja ki az eljárás illetékmentességét, az erre vonatkozó utalást felesleges a határozat rendelkező részében rögzíteni, az az indokolásra tartozik.

Budapest, 2012. március 28. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitel  l:

tisztviselő